II

-1- W.O

4957

Płoński Stanisław
chor. w st. spoczynku osadnik wojsk.,
urodzony 25/5 1887 Orchowice pow. Mościska

4957

Oświadczenie:

Dnia 3 października 1939 roku, zostałem aresztowany pod zarzutem prześladowania ukraińców i żydów i osadzony w więzieniu w Mościskach, gdzie przybywałem przez czas śledztwa, następnie w dniu 17 lutego 1940 roku, przewieziony zostałem do więzienia wojskowego w Przemyślu, gdzie odczytano mi wyrok śmierci i odesłano do więzienia w Kijowie.

W Kijowie odbyła się rewizja procesu, w konsekwencji zniesiono wyrok śmierci i zamieniono mi na dziesięć lat ciężkich robót.

Następnie przewieziono mi do więzienia w Sumy, gdzie przez 9 mies. czekałem na potwierdzenie wyroku przez Moskwę.

Po nadejściu potwierdzenia wyroku, wywieziono mnie na Sybir do lagrów ciężkich robót miejscowość "Olepka Karagańcka obłaść" i tam pracowałem ciężko jako murarz przy budowie budynków rządowych aż do dnia 1 września 1941 roku. Przez okres czasu pobytu w więzieniach i lagrach traktowano nas Polaków jako najgorszego gatunku zbrodniarzy, "których należy traktować jako bydło robocze". Z powodu szykan, kar cielesnych i rozmyślnego wyśmiewania uczuć narodowych Polskich doprowadzono mnie do stanu zaniku pamięci i dziś nie jestem w stanie opisać wszystkich moich przeżyć, jak też moich

./.

4957

towarzyszy niedoli bez uprzedniego dłuższego przypomnienia sobie o poszczególnych faktach: Mogę dodać tylko, że dla większego prześladowania Polaków w więzieniach i lagrach do wszystkich aktów, gwałtów i nieludzkich kar cielesnych ukraińców i żydów, starannie dobieranych z pośród elementów wywrotowych zamieszkałych poprzednio na terenach wschodnich Rzeczp. Polskiej, przytem przy każdej okazji starano się wpajać w nas polaków, różnych urzędowych odezw i rozporządzeniu, że "Polska została zlikwidowana raz na zawsze a polacy oddani do dyspozycji Z.S.S.R. i niemiec, jako element wyłącznie do prac fizycznych a wszelkie przejawy sprzeciwiania się temu, karany będą najsurowiej nawet śmiercią: Przez cały czas pobytu w więzieniach i lagrach, nie pozwolono mi dowiadywać się o rodzinę którą, jak dowiedziałem się już po wstąpieniu do Armii Polskiej, wywieziono 10 lutego 1940 roku w głąb Sybiru zkąd do dnia dzisiejszego żadnych wiadomości nie otrzymałem.

Do Armii 9 Dyw. wstąpiłem 2/I 1942 roku gdzie pracowałem w I Oddz. Sztabu a obecnie pracuję przy Kdzie Kwat. Głównej E.A.

M. p. 8 marca 1943

[signature]

00046 1